

Sygn. akt III K 166/20

7. WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 grudnia 2020 roku

Sąd Okręgowy we Wrocławiu III Wydział Karny w składzie:

Sędzia Tomasz Kaszyca

Protokolant: Oliwia Marczevska

przy udziale prokuratora Grzegorza Golińczaka

po rozpoznaniu w dniach: 6 sierpnia, 17 września, 29 października, 3 grudnia 2020r.

sprawy:

M. Z., syna M. i A. z domu B., urodzonego w dniu (...) we W., PESEL: (...),

oskarżonego o to, że:

I. w okresie od dnia 22 marca 2017r. do dnia 18 kwietnia 2017r. we W., działając wspólnie i w porozumieniu z K. P. (1), w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził za pomocą wprowadzenia w błąd przedstawicieli wypożyczalni samochodów (...) sp. z o.o. z siedzibą w L. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci samochodu marki M. (...) o nr rej. (...) nr VIN (...), wartości nie mniejszej niż 180.000zł w ten sposób, że nie mając zamiaru wywiązania się z zobowiązania wynikającego z umowy najmu i zwrotu wynajętego pojazdu, wynajął w/w pojazd;

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12§1 kk

II. w okresie od dnia 18 kwietnia 2017r. do dnia 8 maja 2017r. we W., działając wspólnie i w porozumieniu z K. P. (1), w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził za pomocą wprowadzenia w błąd przedstawicieli wypożyczalni samochodów (...) S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci samochodu marki B. o nr rej. (...) nr VIN (...), wartości nie mniejszej niż 200.000zł w ten sposób, że nie mając zamiaru wywiązania się z zobowiązania wynikającego z umowy najmu i zwrotu wynajętego pojazdu, wynajął w/w pojazd;

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294§1 kk w zw. z art. 12§1 kk

I. uznaje oskarżonego M. Z. za winnego tego, że w dniu 22 marca 2017r. we W., działając wspólnie i w porozumieniu z K. P. (1), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził za pomocą wprowadzenia w błąd przedstawicieli wypożyczalni samochodów (...) sp. z o.o. z siedzibą w L. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci samochodu marki M. (...) o nr rej. (...) nr VIN (...), wartości nie mniejszej niż 180.000zł, w ten sposób, że nie mając zamiaru wywiązania się z zobowiązania wynikającego z umowy najmu i zwrotu wynajętego pojazdu, wynajął w/w pojazd, działając w ten sposób także na szkodę (...) Funduszu (...) we W., tj. czynu z art. 286 § 1 kk i za to na podstawie art. 286§1 kk wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

II. uznaje oskarżonego M. Z. za winnego tego, że w dniu 18 kwietnia 2017r. we W., działając wspólnie i w porozumieniu z K. P. (1), w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził za pomocą wprowadzenia w błąd przedstawicieli wypożyczalni samochodów (...) S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem

w postaci samochodu marki B. o nr rej. (...) nr VIN (...), o wartości 118.042zł netto (145.191,66zł brutto), w ten sposób, że nie mając zamiaru wywiązania się z zobowiązania wynikającego z umowy najmu i zwrotu wynajętego pojazdu, wynajął w/w pojazd, tj. czynu z art. 286 § 1 kk i za to na podstawie art. 286§1 kk wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

III. na podstawie art. 85§1 kk i art. 86§1 kk łączy wymierzone powyżej oskarżonemu kary i wymierza mu karę łączną 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

IV. na podstawie art. 63§1 kk na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu okres zatrzymania w dniu 19 maja 2017r.;

V. na podstawie art. 46§1 kk orzeka wobec oskarżonego obowiązek naprawienia szkody na rzecz:

- (...) Funduszu (...) we W. w wysokości 180.000zł,
- (...) S.A. w W. w wysokości 118.042zł;

VI. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów postępowania, w tym i opłaty w sprawie.

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	III K 166/20	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			

1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	M. Z.	czyn przypisany w pkt. I. części dyspozytywnej wyroku	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
w dniu 22 marca 2017 r. we W., działając wspólnie i w porozumieniu z K. P. (1), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził za pomocą wprowadzenia w błąd przedstawicieli wypożyczalni samochodów (...) sp. z o.o. z siedzibą w L. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci samochodu marki M. (...) o nr rej. (...) nr VIN (...), wartości nie mniejszej niż 180.000 zł, w ten sposób, że nie mając zamiaru wywiązania się z zobowiązania wynikającego z umowy najmu i zwrotu wynajętego pojazdu, wynajął w/w pojazd, działając w ten sposób także na szkodę (...) Funduszu (...) we W.	częściowo wyjaśnienia oskarżonego M. Z.	k. 73, 82, 420-421, 515v-516	
zeznania świadka K. P. (1)	k. 89, 360-365, 570v		

zeznania świadka P. P.	k. 340-345, 346-352, 353-359, 533v-534		
zeznania świadka W. T.	k. 13-14, 533		
zeznania świadka J. R.	k. 115-117, 533		
zeznania świadek E. K.	k. 404-405, 531v-532		
zeznania świadka P. N.	k. 407-408, 532v		
zeznania świadka J. D.	k. 330-338		
zeznania świadek A. S.	k. 400-401, 540v		
częściowo zeznania świadek I. K.	k. 540v-541		
częściowo zeznania świadek K. B.	k. 91, 569v-570		
dokumentacja uzyskana z (...) sp. z o.o.	k. 17-20		
raport wyszukiwania pojazdu	k. 133-134		
protokół oględzin płyty CD	k. 147-149		
dokumentacja wewnętrzna E. Hestia	k. 154-218		
dokumentacja (...)	k. 228-244, 552		
uprzednia karalność oskarżonego	dane o karalności (dowód dla czynów z pkt. 1.1.1-1.1.2)	k. 520-521	
1.1.2.	M. Z.	czyn przypisany w pkt. II. części dyspozytywnej wyroku	

Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>w dniu 18 kwietnia 2017 r. we W., działając wspólnie i w porozumieniu z K. P. (1), w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził za pomocą wprowadzenia w błąd przedstawicieli wypożyczalni samochodów (...) S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci samochodu marki B. o nr rej. (...) nr VIN (...), o wartości 118.042 zł netto (145.191,66 zł brutto), w ten sposób, że nie mając zamiaru wywiązania się z zobowiązania wynikającego z umowy najmu i zwrotu wynajętego pojazdu, wynajął w/w pojazd</p>	<p>częściowo wyjaśnienia oskarżonego M. Z.</p>	<p>k. 73, 82, 420-421, 515v-516</p>	
<p>zeznania świadka K. P. (1)</p>	<p>k. 89, 360-365, 570v</p>		
<p>zeznania świadka P. P.</p>	<p>k. 340-345, 346-352, 353-359, 533v-534</p>		
<p>zeznania świadka D. N.</p>	<p>k. 28, 570v</p>		
<p>zeznania świadka K. R.</p>	<p>k. 40, 570v</p>		
<p>zeznania świadka A. P.</p>	<p>k. 58-59, 128-129, 532</p>		
<p>zeznania świadka P. W.</p>	<p>k. 62-65, 568-569</p>		
<p>zeznania świadka J. D.</p>	<p>k. 330-338</p>		

częściowo zeznania świadek I. K.	k. 540v-541		
częściowo zeznania świadek K. B.	k. 91, 569v-570		
dokumentacja uzyskana z (...) S.A.	k. 30-50. 507-511		
raport wyszukiwania pojazdu	k. 135-137		
dokumentacja wewnętrzna E. Hestia	k. 154-218		
dokumentacja (...)	k. 228-244, 552		
1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.			
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
2. OCena DOWOdów			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	

1.1.1		<p>(...)</p> <p>Sąd uwzględnił wyjaśnienia oskarżonego w części, w której znajdowała ona potwierdzenie w pozostałym zgromadzonym i uznanym za wiarygodny materiale dowodowym tj. w której wskazywał, iż oba opisane w pkt. I. i II. części wstępnej wyroku samochody wynajął - przedkładając wcześniej wymagane dokumenty - a następnie przekazał je K. P. (1). Oskarżony opisał dokładnie okoliczności wynajmu i odbioru obu pojazdów. Przyznał również, iż w przypadku odbioru samochodu marki B. podał niezgodnie z rzeczywistością, iż jest synem A. P. na którego dane podpisana została umowa najmu. W zakresie tego samochodu potrzebną dokumentację uzyskał od K. P. (1).</p> <p>Za wiarygodną Sąd uznał również tę część wyjaśnień oskarżonego w której wskazywał, iż miał wiedzę iż zgodnie z regulaminami wypożyczalni odebranych przez niego samochodów nie mógł udostępnić innym osobom.</p>	
	<p>CZEŚCIOWO ZEZNANIA ŚWIADKA K. P. (2)</p> <p>oceniając treść zeznań ww. Sąd miał na</p>		

względnie, iż postawiono mu zarzut udziału w zorganizowanej grupie przestępczej trudniącej się m.in. oszustwami polegającymi na wypożyczaniu na podstawie podrobionych dokumentów samochodów w celu ich demontażu i sprzedaży pozyskanych w ten sposób ich części. Tym niemniej, treść jego zeznań była szczegółowa, logiczna i znajdowała potwierdzenie w pozostałym zebranym i uznanym za wiarygodny materiale dowodowym, w tym zeznaniach P. P. i J. D. dlatego w ocenie Sądu zasługiwała na uwzględnienie.

Jakkolwiek w pierwszych zeznaniach świadek przyznał jedynie, iż jedynie pożyczył przedmiotowe pojazdy marki M. i B. od oskarżonego po czym je mu zwrócił, tak już w kolejnych wręcz w detaliczny sposób opisał przestępczy proceder, w którym brał udział oprócz niego także oskarżony.

Świadek wskazywał, iż wspólnie z oskarżonym ustalił, iż zgłoszą fikcyjną szkodę komunikacyjną z udziałem innego, przypadkowego spisanego pojazdu, a uzyskany w ten sposób samochód zastępczy przywłaszczą i sprzedadzą. Wybrali spółkę (...) gdyż razem z oskarżonym dowiedzieli się od

znajomego, iż wszystkie formalności z tym związane można załatwić w formie telefonicznej. Szkodę zgłosił świadek, podając dane oskarżonego i prawdziwe dane z dowodu rejestracyjnego należącego do oskarżonego samochodu marki B. (...). Zastępczy samochód marki M. (...) odebrał oskarżony.

Świadek nie był co prawda pewien okoliczności, w których doszło do uzyskania w ramach najmu zastępczego samochodu marki B. z (...) S.A. jednak z przekonaniem wskazywał, iż oba pojazdy zostały następnie przekazane przez niego P. P.. Dalej K. P. (3) wskazywał, iż ze sprzedaży M. uzyskali kwotę 15.000 zł na "trzy osoby do podziału po równo". Świadek z tego tytułu przekazał kwotę 5.000 zł oskarżonemu. Ze sprzedaży samochodu m-ki (...) oskarżony nie otrzymał pieniędzy z uwagi na dług u świadka, co zgodnie z relacją świadka spowodowało konflikt z oskarżonym i brak udziału tego ostatniego w kolejnych wyłudzeniach. Wskazać również należy, iż o konflikcie świadka z oskarżonym dotyczącym wzajemnych rozliczeń wspominał też w swoich zeznaniach P. P..

Wskazać również należy, iż jakkolwiek świadek w swoich zeznaniach nie odniósł się wprost do pozyskanej dokumentacji na dane A. P., tak przyznał, iż uzyskiwał dane rejestracyjne samochodów od użytkowników in. portalu (...). Tę wersję świadka potwierdził w swoich zeznaniach świadek P. P.. Dlatego też ta część zeznań świadka uwiarygadniała twierdzenie oskarżonego, iż potrzebną do uzyskania pojazdu z (...) S.A. dokumentację oskarżony otrzymał właśnie od świadka K. P. (1).

ZEZNANIA ŚWIADKA P. P.

oceniając treść zeznań ww. Sąd miał na względzie, iż postawiono mu zarzut kierowania zorganizowaną grupą przestępczej trudniącą się m.in. oszustwami polegającymi na wypożyczaniu na podstawie podrobionych dokumentów samochodów w celu ich demontażu i sprzedaży pozyskanych w ten sposób ich części. Tym niemniej, treść jego zeznań była szczegółowa, logiczna i znajdowała potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym i uznanym za wiarygodny materiale dowodowym, w tym zeznaniach K. P. (1) i J. D. i dlatego w

ocenie Sądu zasługiwała na uwzględnienie.

Świadek w sposób szczegółowy i konsekwentny opisał sposób funkcjonowania grupy przestępczej. Odnośnie pojazdów objętych niniejszym postępowaniem wskazywał, iż w obu przypadkach przyjechał do niego K. P. (3) i pytał, czy świadek zdoła sprzedać te pojazdy - co świadek uczynił zarówno z M. (...) jak i B. (...), sprzedając oba za kwotę po 19.000 zł. Świadek wskazywał, iż jego rolą - oprócz sprzedaży samochodów - była załatwianie dowodów osobistych i praw jazdy, które miały być wykorzystywane przy odbiorze aut. Przed Sądem zaprzeczył stanowczo, jakoby organizował jakiegokolwiek dokumenty na dane oskarżonego.

Wskazać również należy, iż o wiarygodności treści wyjaśnień świadka świadczy także pośrednio okoliczność, iż szczerze przyznawał, iż wszelkie informacje dot. oskarżonego posiada od K. P. (1) i tym nie sposób było stwierdzić, iż działał z zamiarem nieuzasadnionego obciążania odpowiedzialnością karną oskarżonego. Świadek tłumaczył także przed Sądem, iż nie miał wiedzy, czy B. zostało

	wypożyczone na dane oskarżonego czy kogoś innego.	
	<p><i>ZEZNANIA ŚWIADKÓW W. T., J. R., E. K., P. N. i A. S.</i></p> <p>Sąd nie znalazł podstaw aby odmówić uznania za wiarygodne zeznań ww. świadków - pracowników (...) Sp. z o.o. z siedzibą w L. - albowiem ich treść znajdowała potwierdzenie w zgromadzonym materiale dowodowym, w tym dowodach z dokumentów. Świadkowie w szczegółowy sposób przedstawili przebieg związanej ze zgłoszeniem przez oskarżonego szkody i wynajmem samochodu zastępczego marki M. (...) klasy E o nr rej. (...) jak i finalnie brakiem jego zwrotu.</p> <p>Wiarygodność treści ich zeznań została pozytywnie zweryfikowana m.in. poprzez dowód w postaci akt szkodowych czy protokołu oględzin z nagraniami rozmów.</p> <p>Jak wynikało z treści ich zeznań, oskarżony nie dostarczył im ostatecznie zarówno opinii rzeczoznawcy dot. kolizji czy też oświadczenia sprawcy wypadku, jednakże przedstawiony przez niego na wstępie obraz kolizji i opisane uszkodzenia nie budziły wątpliwości. Dlatego też zdecydowano się wydać</p>	

oskarżonemu opisany w pkt. I. części wstępnej wyroku pojazdu, który to oskarżony odebrał osobiście. Do kwestii nieudanych prób skontaktowania się z oskarżonym Sąd odniósł się przy ocenie wyjaśnień tego ostatniego.

Z zeznań świadków wynikało również, iż przedmiotowe auto zostało pozbawione systemu (...) i tym samym możliwości nadzoru nad pojazdem, co potwierdzał dowód w postaci raportu poszukiwań.

Zeznania świadków wraz ze zgromadzoną dokumentacją pozwoliły również na ustalenia, iż rynkowa wartość utraconego pojazdu wynosiła 180 000,00 zł, a jego właścicielem był (...) Fundusz (...).

***ZEZNANIA ŚWIADKA
J. D.***

zeznania świadka dotyczące procedury wyłudzenia pojazdów z wypożyczalni samochodów i udziału w nich P. P. i K. P. (1) znajdowały potwierdzenie w relacjach tych ostatnich, dlatego Sąd uznał je za wiarygodne.

***CZEŚCIOWO
ZEZNANIA ŚWIADEK
I. K.***

	<p>za wiarygodne Sąd uznał zeznania świadek w części, w której wskazywała, iż oskarżony – jej były partner - wypożyczył samochody marki M. i B. i przekazał je K. P. (1). Ta część zeznań świadka znajdowała potwierdzenie w uznanym za wiarygodne materiale dowodowym.</p>	
	<p>CZEŚCIOWO ZEZNANIA ŚWIADEK K. B.</p> <p>za wiarygodne Sąd uznał zeznania świadek złożone przed Sądem, albowiem znajdowały one potwierdzenie w uznanym za wiarygodny materiale dowodowym. Świadek wskazywała, iż ma wiedzę, iż samochody były wynajmowane, a potem przekazywane przez K. P. (1) dalej.</p>	
	<p>(...) Z (...)</p> <p>dowód nie budził wątpliwości co do jego prawdziwości i wiarygodności. Z przedmiotowej dokumentacji wynikało, iż wszelką dokumentację związaną z umową najmu pojazdu i protokołem zdawczo-odbiorczym podpisał oskarżony.</p>	
	<p>RAPORT WYSZUKIWANIA POJAZDU</p>	

	<p>dowód nie budził wątpliwości co do jego prawdziwości i wiarygodności. Z jego treści wynikało, iż ostatecznie przemieszczanie się przedmiotowego pojazdu marki M. (...) nr rej. (...) po W. zarejestrowano w dniu 3 kwietnia 2017 r.</p>	
	<p>PROTOKÓŁ OGŁĘDZIN PŁYTY CD</p> <p>dowód nie budził wątpliwości co do jego prawdziwości i wiarygodności. Do jego treści Sąd odniósł się szerzej przy ocenie powodów, dla których odmówił uznania za wiarygodne wyjaśnień oskarżonego.</p>	
	<p>DOKUMENTACJA WEWNĘTRZNA E. (...)</p> <p>dowód nie budził wątpliwości co do jego prawdziwości i wiarygodności.</p>	
	<p>DOKUMENTACJA (...)</p> <p>dowód nie budził wątpliwości co do jego prawdziwości i wiarygodności.</p>	
	<p>DANE O KARALNOŚCI (dowód dla czynów z pkt 1.1.1-1.1.2)</p> <p>brak podstaw do kwestionowania</p>	

	prawdziwości i wiarygodności dowodu		
1.1.2		(...) patrz punkt 1.1.1	
	(...) K. P. (2) patrz punkt 1.1.1		
	ZEZNANIA ŚWIADKA P. P. patrz punkt 1.1.1		
	<p>ZEZNANIA ŚWIADKÓW D. N., (...), P. W.</p> <p>Sąd nie znalazł podstaw aby odmówić uznania za wiarygodne zeznań ww. świadków - przedstawicieli (...) S.A. - albowiem ich treść znajdowała potwierdzenie w zgromadzonym materiale dowodowym, w tym dowodach z dokumentów. Świadkowie w szczegółowy i logiczny sposób przedstawili przebieg wynajmu przez oskarżonego samochodu zastępczego marki B. o nr rej. (...) jak i finalnie brak jego zwrotu.</p> <p>Z treści ich zeznań wynikało, iż pomimo wynajęcia i odbioru przedmiotowego pojazdu w dniu 18 kwietnia 2017 r. i obowiązkiem jego zwrotu do dnia 8 maja 2017 r. oskarżony tego nie dokonał, zasłaniając się przy tym później, iż</p>		

samochód przekazał innej osobie - pomimo, iż nie był do tego uprawniony.

Najwięcej szczegółów w tym zakresie podał świadek P. W.. Wskazywał on, iż w dniu 13 kwietnia 2017 r. zadzwonił do niego oskarżony, przedstawił się jako syn i pełnomocnik A. P., który był właścicielem rzekomo uszkodzonego samochodu marki B. (...) o nr rej. (...). Po otrzymaniu dokumentów w postaci skanu dowodu rejestracyjnego uszkodzonego B., pełnomocnictwa oraz dowodu osobistego oskarżonego, zostało wysłane zapytanie weryfikacyjne do towarzystwa (...), gdzie była zgłoszona szkoda i zostało wydane auto V. (...), które odebrał osobiście oskarżony. Ponieważ ww. auto miało zostać sprzedane, w dniu 18 kwietnia nastąpiła jego zamiana na B. o nr rej. (...). Po upływie terminu do jego zwrotu oskarżony poinformował, że auto udostępnił K. P. (1). (...) S.A. skontaktowali się wtedy także z A. P., który poinformował ich, iż nie posiada uszkodzonego pojazdu, nie zgłaszał żadnej szkody do towarzystwa ubezpieczeń, a numer rejestracyjny należący do niego pojazd został wykorzystany wbrew jego woli. Wtedy też oskarżony miał przyznać, iż uzyskany

na mocy umowy najmu samochód przekazał K. P. (1).

Przed Sądem P. W. wskazywał, iż ponowny kontakt z firmą oskarżony nawiązał dopiero, gdy otrzymał informację o zgłoszeniu sprawy na policję.

***ZEZNANIA ŚWIADKA
A. P.***

Sąd nie znalazł powodów aby odmówić wiarygodności zeznaniom świadka. Z ich treści wynikało, iż to danymi świadka zarówno w zakresie danych osobowych (w tym fałszywym nr dowodu osobistego oraz podrobionym podpisem) oraz danymi rejestracyjnymi jego pojazdu marki B. (...) posłużyli się oskarżony razem z K. P. (1) aby wypożyczyć z (...) S.A. pojazd marki B. o nr rej. (...).

Świadek wskazywał, iż należący do niego pojazd m-ki B. (...) wystawił na sprzedaż na portalu otomoto.pl, po czym napisał do niego mężczyzna zainteresowany zakupem. Na jego prośbę świadek wysłał mu zdjęcia dowodu rejestracyjnego pojazdu. Następnie ze świadkiem skontaktowali się przedstawiciele firmy (...) S.A. którzy

	<p>poinformowali go, iż na podstawie rzekomo udzielonego przez niego pełnomocnictwa oskarżony odebrał opisany w pkt. II części wstępnej wyroku pojazd.</p> <p>Zeznania świadka były szczegółowe, logiczne i nadto znajdowały potwierdzenie w zgromadzonym i uznanym za wiarygodny materiale dowodowym.</p>	
	<p>CZEŚCIOWO ZEZNANIA ŚWIADEK I. K.</p> <p>patrz punkt 1.1.1</p>	
	<p>CZEŚCIOWO ZEZNANIA ŚWIADEK K. B.</p> <p>patrz punkt 1.1.2</p>	
	<p>(...) S.A.</p> <p>dowód nie budził wątpliwości co do jego prawdziwości i wiarygodności. Z przedmiotowej dokumentacji wynikało, iż wraz z podpisaniem umowy najmu samochodu i jego odbiorem jako pojazdu zastępczego oskarżony przedłożył dokumenty w postaci prawa jazdy i dowodu osobistego oraz pełnomocnictwa podpisanego przez A. P. upoważniającego oskarżonego do m.in. odbioru pojazdu.</p>	

	<p>Przedłożona zaś w toku postępowania sądowego dokumentacja pozwoliła na ustalenie wartości szkody wyrządzonej pokrzywdzonemu przestępstwem na kwotę netto 118.042 zł, stanowiącą różnicę pomiędzy wartością nabytego przez spółkę w dniu 30 września 2016 r. pojazdu w kwocie 128 373,98 zł netto, pomniejszoną o średnią wartość utraty wartości pojazdu w skali miesiąca (1,15%) aż do wydania pojazdu oskarżonemu w kwietniu 2017 r.</p>	
	<p>RAPORT WYSZUKIWANIA POJAZDU</p> <p>dowód nie budził wątpliwości co do jego prawdziwości i wiarygodności. Z jego treści wynikało, iż ostatnie przemieszczanie się przedmiotowego pojazdu marki B. nr rej. (...) po W. zarejestrowano w dniu 4 maja 2017 r.</p>	
	<p>DOKUMENTACJA WEWNĘTRZNA E. (...)</p> <p>dowód nie budził wątpliwości co do jego prawdziwości i wiarygodności.</p>	
	<p>DOKUMENTACJA (...)</p> <p>dowód nie budził wątpliwości co do</p>	

	jego prawdziwości i wiarygodności.		
2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.1.1		<p>(...)</p> <p>Sąd nie uwzględnił wyjaśnień, w których oskarżony nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów, uznając - w ślad za pozostałym zgromadzonym i uznanym za wiarygodny materiałem dowodowym - iż treść tych wyjaśnień stanowi wyłącznie linię obrony oskarżonego, obliczoną na zminimalizowanie jego odpowiedzialności karnej.</p> <p>Oskarżony w swoich wyjaśnieniach starał się wykazać, że jest de facto pokrzywdzonym działaniem K. P. (1), który nie oddał udostępnionych mu przez oskarżonego wynajętych pojazdów.</p> <p>Wyjaśnienia te były wprost sprzeczne zarówno z uznanymi za wiarygodne zeznaniami m.in. K. P. (1), P. P. oraz zasadami logiki i doświadczenia życiowego, dlatego też Sąd je odrzucił.</p>	

Już same wyjaśnienia oskarżonego dotyczące motywacji jaka przyświecała mu przy zawieraniu poszczególnych umów najmów pojazdu, a następnie udostępnieniu ich K. P. (1) była niespójna i tym samym w ocenie Sądu niewiarygodna. Przed Sądem wskazywał on bowiem, iż jego znajomość z K. P. (1) trwała stosunkowo krótko, ten nie znał go za dobrze i nie wiedział czym się zajmuje. Jednocześnie chwilę później oskarżony tłumaczył, iż miał do niego ogromne zaufanie. Nie wiadomo zatem - jeżeliby przyjąć twierdzenia oskarżonego - jakie było źródło tego zaufania, na tyle wielkiego, iż doprowadziło do udostępnienia przez oskarżonego dwóch nienależących do niego samochodów o łącznej wartości blisko 300.000,00 zł.

W pierwszej kolejności wskazać należy, iż twierdzenie oskarżonego o wystąpieniu rzekomej szkody, która była podstawą do wystąpienia przez niego z wnioskiem o wydanie przez firmę (...) auta zastępczego pozostały gołosłowne. Jak bowiem wynikało z dokumentacji szkodowej, oskarżony nie nadesłał dokumentacji, która pozwalałaby na

uznanie, iż w ogóle doszło do uszkodzenia należącego do oskarżonego B. o nr rej. (...). W tym miejscu odnieść należy się do zeznań świadka K. P. (1), który wskazywał, iż ww. samochód oskarżony "dał w zastaw" i dysponował jedynie jego dowodem rejestracyjnym.

Odrzucić należało także te wyjaśnienia oskarżonego, w których wskazywał on, iż o braku z jego strony zamiaru popełnienia czynu zabronionego świadczył stały kontakt z obiema wypożyczalnią samochodów.

(...) Sp. z o.o., jak wynika ze zgromadzonej dokumentacji, w tym m.in. protokołu oględzin płyty CD dokumentującej rozmowy oskarżonego z przedstawicielami pokrzywdzonej spółki aktywny kontakt telefoniczny ze strony oskarżonego miał miejsce do wydania mu przedmiotowego samochodu (22 marca 2017 r.) oraz rozmowy z dnia 27 marca 2017 r. dotyczącej oględzin rzekomo uszkodzonego pojazdu należącego do oskarżonego i konieczności wysłania przez niego brakującej dokumentacji.

Kolejna rozmowa miała miejsce dopiero w dniu 19 kwietnia 2017 r., a

brak kontaktu oskarżony tłumaczył dwutygodniowym pobytem w G.. Zwłokę w dostarczeniu dokumentów wyjaśniał tym, iż miał dostarczyć je jego kolega. Później jak wynikało z treści zeznań przedstawicieli (...) Sp. z o.o. w tym E. K. - kontakt z oskarżonym urwał się.

Jako naiwne należało uznać także wyjaśnienia oskarżonego i przywoływane przez niego kilkakrotnie w różnych relacjach o "działaniu w dobrej wierze" odnośnie drugiego z przedmiotowych samochodów tj. B. klasy E w sytuacji, gdy od K. P. (1) otrzymał dokumenty wystawione na dane nieznaną mu osoby i wykorzystując te dane odebrał pojazd marki V., który następnie został po kilku dniach wymieniony na przywołane B.. Również podszywanie się przed pracownikiem wypożyczalni pod syna A. P. trudno za przejaw rzekomej dobrej woli utożsamiać, abstrahując już nawet od tego, iż u każdej dorosłej osoby okoliczności powyższe musiały budzić wątpliwości co do ich zgodności z prawem. Również w kontekście oceny zamiaru oskarżonego nie należało przeceniać kontaktów nawiązywanych przez oskarżonego z (...)

S.A., mając na uwadze treść zeznań P. W. złożonych przed Sądem. Oskarżony jak sam zresztą przyznawał świadomość, iż zgodnie z postanowieniami umów najmu nie był on upoważniony do udostępniania pojazdów innym osobom.

Niewiarygodne są przy tym w ocenie Sądu te twierdzenia oskarżonego, iż gdyby wiedział o tym, iż K. P. (3) nie oddał wynajętego od (...) Sp. z o.o. M. (...) ten nie zgodziłby się na udział w wypożyczeniu drugiego pojazdu.

Logika i doświadczenie życiowe nakazują uznać, iż każdy dorosły człowiek nie działający z zamiarem popełnienia przestępstwa w tej sytuacji najpierw sprawdziłby, czy samochód marki M. (...) został zwrócony przez K. P. (1) zanim wziąłby udział w kolejnym wynajmie, które na pierwszy rzut oka - biorąc pod uwagę opisane w akapicie powyższym okoliczności - musiał budzić wątpliwości.

W ocenie Sądu powyższe okoliczności jednoznacznie świadczyły o tym, iż oskarżony wbrew treści swoich wyjaśnień od początku działał z zamiarem niewywiązania się z zawartych umów najmu.

	<p>CZEŚCIOWO ZEZNANIA ŚWIADKA K. P. (2)</p> <p>Sąd odrzucił treść pierwszych zeznań świadka złożonych w toku śledztwa, w których ten wskazywał, iż zwrócił oskarżonemu oba udostępnione mu pojazdy, treść tych zeznań była bowiem sprzeczna z pozostałym zgromadzonym i uznanym za wiarygodny materiałem dowodowym, w tym także późniejszymi zeznaniami świadka na których Sąd oparł się i opisał w punkcie 1.1.1</p>	
	<p>CZEŚCIOWO ZEZNANIA ŚWIADEK I. K.</p> <p>Sąd odrzucił tę część zeznań świadka, w których wskazywała on, iż to oskarżony był osobą nieświadomą uczestnictwa w przestępczym procederze i ofiarą K. P. (1), treść tych zeznań była bowiem sprzeczna z pozostałym zgromadzonym i uznanym za wiarygodny materiałem dowodowym.</p>	
	<p>CZEŚCIOWO ZEZNANIA ŚWIADEK K. B.</p> <p>Sąd odrzucił tę część zeznań świadka złożonych w toku śledztwa, w których wskazywała ona, iż K. P. (3) zwrócił oba</p>	

	udostępnione mu przez oskarżonego pojazdy, treść tych zeznań była bowiem sprzeczna z pozostałym zgromadzonym i uznanym za wiarygodny materiałem dowodowym.		
1.1.2		(...) patrz pkt 1.1.1	
	CZEŚCIOWO ZEZNANIA ŚWIADKA K. P. (2) patrz punkt 1.1.1		
	CZEŚCIOWO ZEZNANIA ŚWIADEK I. K. patrz punkt 1.1.1		
	CZEŚCIOWO ZEZNANIA ŚWIADEK K. B. patrz punkt 1.1.1		
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	I. i II.	M. Z.
Zwiężle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			

Wina i sprawstwo oskarżonego M. Z. w zakresie zarzucanych i przypisanych mu w pkt. I. i II. części dyspozytywnej wyroku czynów nie budziła wątpliwości Sądu.

W pierwszej kolejności wskazać należy, iż Sąd zmienił opis obu czynów, co w przypadku czynu opisanego w pkt. II. części wstępnej wyroku, biorąc pod uwagę ustaloną wartość szkody skutkowało również zmianą kwalifikacji przypisanego czynu poprzez wyeliminowanie art. 294 § 1 k.k. Sąd w odniesieniu do obu czynów wyeliminował również kwalifikację z art. 12 § 1 k.k. uznając za czas popełnienia obu przestępstw daty, w których oskarżony podpisał umowy najmu obu pojazdów. Dodatkowo Sąd uzupełnił opis czynu przypisanego w pkt. I części dyspozytywnej wyroku poprzez przyjęcie, iż oskarżony działał również na szkodę właściciela pojazdu M. (...) o nr rej. (...) tj. (...) Funduszu (...) (i to też na rzecz tego podmiotu został orzeczony wobec oskarżonego obowiązek naprawienia szkody).

Przestępstwo stypizowane w art. 286 § 1 k.k. polega na motywowanym celem osiągnięcia korzyści majątkowej

doprowadzeniu innej osoby do niekorzystnego rozporządzenia mieniem przez wprowadzenie jej w błąd, wyzyskanie błędu lub niezdolności do nienależytego pojmowania przedsiębranej czynności. Wprowadzenie w błąd oznacza zachowanie prowadzące do wywołania (powstania) u danej osoby błędu, a więc fałszywego odzwierciedlenia rzeczywistości w świadomości danej osoby. Może zostać ono osiągnięte przez przemilczenie, zaniechanie poinformowania o faktycznym stanie rzeczy. Wprowadzenie w błąd może następować także za pomocą tzw. faktów konkludentnych, a mianowicie takiego zachowania sprawcy, z którego pokrzywdzony sam ma – według zamiaru sprawcy – wysunąć błędne wnioski.

Przestępstwo oszustwa określone w art. 286 § 1 k.k. jest przestępstwem umyślnym, zaliczonym do tzw. celowościowej odmiany przestępstw kierunkowych. Sprawca, podejmując zachowanie, musi mieć wyobrażenie pożądaną dla niego sytuacji, która stanowić ma rezultat jego zachowania. Tym samym elementy przedmiotowe oszustwa muszą mieścić się w świadomości sprawcy i muszą być

objęte jego wolą. Sprawca nie tylko musi chcieć uzyskać korzyść majątkową, lecz musi także chcieć w tym celu użyć określonego sposobu działania lub zaniechania. Nie można uznać za wypełnienie znamion strony podmiotowej oszustwa sytuacji, w której chociażby jeden z wymienionych wyżej elementów nie jest objęty świadomością sprawcy. Brak jest również realizacji znamion strony podmiotowej w przypadku, gdy sprawca chociażby jednego z wymienionych elementów nie obejmuje chęcią, lecz tylko nań się godzi.

W realiach niniejszej sprawy, zgromadzony materiał dowodowy nie pozostawiał wątpliwości co do tego, iż oskarżony - działając wspólnie i w porozumieniu z K. P. (1) - wprowadzał w błąd przedstawicieli wypożyczalni samochodów tj. (...) sp. z o.o. z siedzibą w L. (czyn opisany w pkt. I części wstępnej wyroku) oraz (...) S.A. (pkt II części wstępnej wyroku) co do zamiaru wywiązania się z zawartych umów najmu i zwrotu wynajętych pojazdów i tym samym doprowadził ich do niekorzystnego rozporządzenia mieniem. Jego działaniu przyświecał cel uzyskania w sposób

nielegalny środków finansowych.

Istotą współsprawstwa jest oparte na porozumieniu współdziałanie dwóch lub więcej osób, z których każda obejmuje swoim zamiarem realizację całości znamion określonego czynu zabronionego. Nie znaczy to jednak, iż każdy ze sprawców musi wypełnić swym zachowaniem wszystkie znamiona czynu zabronionego. Wystarczy, że czyni to jeden ze współdziałających, pozostali obejmują swym zamiarem cały zespół przedmiotowych znamion przestępnego. Konieczne jest przy tym udowodnienie, że ten współdziałający miał świadomość, że współdziała z osobą, która takie znamiona ma wypełnić.

Oskarżony przedkładał niezbędną dokumentację, podpisywał umowy najmu po czym osobiście odbierał przedmiotowe samochody. Następnie udostępniał pojazdy K. P. (1), który to oddawał je P. P.. Ten ostatni sprzedawał je, a uzyskanym w ten zyskiem dzielił się z K. P. (1) i oskarżonym. W ocenie Sądu analiza zgromadzonego materiału dowodowego i ocena zachowania oskarżonego pod kątem zasad logiki i doświadczenia życiowego

<p>wskazuje jednoznacznie, iż oskarżony obejmował swoją świadomością cały zespół znamion dokonanych przestępstw, a przystępując do podpisania przedmiotowych umów najmu wiedział, iż nie wywiąże się z obowiązku zwrotu wynajętych pojazdów.</p> <p>Oskarżony działał umyślnie i w zamiarze bezpośrednim. Brak było przesłanek wyłączających winę bądź bezprawność popełnionych przez niego czynów.</p>			
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz			

związłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Związłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz związłe o powodach uniewinnienia			
4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
M. Z.	I. i II.	I. i II.	<p>Oskarżony w zakresie przypisanych mu czynów działał umyślnie, w zamiarze bezpośrednim motywowanym osiągnięciem bezprawnej korzyści majątkowej. W chwili popełnienia obu czynów nie miał zniesionej ani w znacznym stopniu ograniczonej poczytalności.</p> <p>W pełni zdawał sobie sprawę z bezprawności przedsięwziętych działań.</p> <p>W ocenie Sądu wymierzone kary jednostkowe pozbawienia wolności czynią zadość społecznemu poczuciu sprawiedliwości, także spełniają swoje zadania</p>

			<p>w zakresie prewencji generalnej, polegającej na kształtowaniu w społeczeństwie postawy poszanowania prawa, wypełniając przy tym dyrektywy wymienione w art. 53 k.k. Wymierzone kary nie przekraczają stopnia winy i społecznej szkodliwości przypisanych przestępstw.</p> <p>Ustalając wymiar kar Sąd miał na względzie jako okoliczności obciążające wysoki stopień społecznej szkodliwości przypisanych czynów wynikający ze sposobu działania i wartości szkody, uprzednią karalność oskarżonego oraz godzenie w dobro jakim jest cudze mienie.</p> <p>Sąd nie dopatrywał się po stronie oskarżonego okoliczności łagodzących.</p>
M. Z.	III.	I. i II.	<p>Sąd wymierzając karę łączną pozbawienia wolności zastosował zasadę asperacji, mając na uwadze związki podmiotowe i przedmiotowe popełnionych przestępstw, bacząc również na to, by wymierzona kara odpowiadała celom zapobiegawczym i wychowawczym kary.</p> <p>W ocenie Sądu, wymierzona kara łączna 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności jest właściwą reakcją</p>

			<p>na popełnione przez oskarżonego przestępstwa.</p> <p>Przy wybieraniu zasady łączenia kar Sąd uznał, iż nie zachodzą przesłanki do pełnej kumulacji, albowiem stanowiłaby ona dolegliwość, która przekraczałaby potrzeby resocjalizacyjne. Z drugiej zaś strony nie zachodziły przesłanki do pełnej kumulacji. Orzeczenie kary łącznej w wysokości odpowiadającej najwyższej z podlegających łączeniu kar - w niniejszej sprawie jednej z kar - prowadziłoby do stanu bezkarności za pozostały czyn. Fakt ten powodowałby u oskarżonego jak i w odczuciu społecznym przekonanie o nieponoszeniu konsekwencji karnej czynu.</p>
M. Z.	V.	I. i II.	<p>opierając się na treści art. 46 § k.k. i wnioskach pokrzywdzonych Sąd orzekł wobec oskarżonego obowiązek naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem na rzecz (...) Funduszu (...) we W. (czyn z pkt. I. części dyspozytywnej wyroku) oraz (...) S.A. w W. (czyn z pkt. II. części dyspozytywnej wyroku) w kwotach co do których wysokości odniósł się przy ocenie dowodów w niniejszej sprawie.</p>

<p>5. Inne ROZSTRZYGNIĘCIA ZAwarte w WYROKU</p>			
<p>Oskarżony</p>	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>
<p>M. Z.</p>	<p>IV.</p>	<p>III.</p>	<p>Sąd na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczył oskarżonemu okres zatrzymania w sprawie na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności.</p>
<p>6. inne zagadnienia</p>			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>			
<p>7. KOszty procesu</p>			
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>		
<p>VI.</p>	<p>rozstrzygnięcie o kosztach procesu znajdowało swoje oparcie w przepisie art. 624 § 1 k.p.k. i było motywowane także wysokością orzeczonego wobec oskarżonego</p>		

	obowiązku naprawienia szkody	
7. Podpis		